

У вичним страху

пред атентатом живе большевицки цар Сталін. Писали зме о недавним атентату на його авто при Москви. Не зна ще як и пре-цо авто Сталінов налецел на слуп при драже и виврацел ше. Сталін зламал лем руку. Заварти шофер Немец большевик, котри уж 10 роки вожи Сталіна. Вон виявил, же му ще зламал на авту кормань. Але чекисти у то не веря гледаю дальших учасіїкох того атентату на живот кирявого цара. До нього тераз не пущаю нікого без строгей ревизії. Препатраю кишені и самого маршала Ворошилова, чи нема скрити револьвер лебо нож кед идзе на авдіенцію до „любимого вожда Сталіна“. И ище еден вельки страх маю чекисти, котри Сталіна чуваю: Маршал Ворошилов барз моцни чловек и ма дугоки моцни руки. На авдіенції у Сталіна и у милей бешеди може вон нараз своїма руками облапиц Сталіна и так му сциснуц гарло, же би вожд премили випущел свою чарну душу.

Засконгресу у Будимпешту.

(Предложене)

Евангелия. Звучнік преноши слова самога Спасителя Ісуса Христа, зос Його казанії у Кафарнауму, дзе обещал же установі св. Евхаристію. На уста диякона и прейг звучніка, прогваря гу своїому народови сам Ісус Христос, дава му поуку о св. причасци и поволує го гу св. причасци: „Аз есм хліб животний. Отци ваши ядоша манну в пустинї и умроша. Сей ест хліб сходай с небесе, да аще кто от него яст, не умрет.... аще кто сніст от хліба сего, жив буде во вики.... аще не сністе Плоти Сина, человеческого и не пиете Крове его, живота не имате в себи. Ядий мою Плоть и пияй мою Кров, имат животи вичний, и аз воскрешу его в послідій день“.... Христос поволує своїх вирних гу причасци, а вони го слухаю и з виру и любовию приступою гу св. Тайному. Як мило слухац тоти слова, баш ту, у часу триумфа св. Евхаристії, у часу кед з дия надзень сто и сто езри примаю св. причасц и кланяю ще

РУСКА ИСТОРИЯ

Наслідніци Краля Данила.

О владанию насліднікох краля Данила нашо літописи барз мало пишу и зато тот час у рускій історії барз празни, близових вистох нет велью. Краль Данил охабел трох синох, а найстарши Лев нашлідзел отца на кральовским трону и владал под меном Лев I. од 1264. до 1301. року. Бул вон немирни дух, велью войовал и велью сцел посцигиуц, розшириц свою державу, дакеди знал буц тварди и безоглядни. Велью войовал з Поляками и сцел себе завойовац краковске княжество. Вжал од Полякох варош Люблин и присоединил до рускій держави. Зос ческим кральом Вацлавом II. жил у добрих одношеннох и бул знім у союзу проци Полякох. З мадярскими кралями Белом IV. Штефаном V. Владиславом IV. жил тиж добре и бул з німа у роду — мал дзивку Белу IV. за жену.

По шмерци мадярского краля Владислава, кед у Мадярской були борби за наслідство на кральовским престолу, завжал краль Юрий сиверну часц Мадярской у Карпатох зос Ужгородом, Мукачевом и Маковицу нешкайшу Горніцу, дзе русини уж од скорей жили. Под власцу галицких кральох осталася наша Горніца весяль ик 30 роки. У преосталих урядових документах спомина ще земплински наджупан Григорий, котри ще подпісовал як уряднік галицко-руського краля. Так краль

св. Тайному.... Од прешлай недзелі до нешка, причащало ше ту коло милийон людзох. Гу св. причасци корпоративно приступали: катонаци, жандаре, стражаре, железнічаре, трамвайски чиновници итд. Особено приступели велі хлопи, на полноцій служби. Приступели и велі таки що пред тим давно уж не причащали. А ето и тераз приступою: млади и стари, хлопи и жени, зос рижних сранох швета, на дзешатки єзрох. Приступую: парасти, роботніцы, пастире, министри, университетски професоре и други интелигенты и интелигентки....

„Мир всім“. О як мило слухац тоти слова управо нешка, дзе ще з дия на дзень, на горизонту Европи явлю страшни хмары, зос котрих би кажди час могла вибухнуц страшна буря и олуж — преляц ше братска крев! Як потішно слухац тоти слова, управо ту, дзе тих дньох тах крашне заманифестовані медзисобни мир и любов, дзе так крашне пред цалым шветом показане, же шицки людзе и шицки народи браца у Ісусови Христови. На медзинародных собраниых и других торжествох, були заступані преко 40 народи. Шицки гуторели на своїм мацеринским языку а ипак ще медзисобно розумели, бо були єдно шерцо, єдна душа. Пришли зос шицких 5 континентах швета: Европи, Азії, Африки, Америки и Австралиї, і ніхто ще не чувствовал веќшим або меньшим. Шицки ще чувствовали и чувствую: як єдна велька християнска фамелія, повязана з єдну виру и єдну християнскую любову. Ето и тераз ту стоя помішани єдни з другима: Кінези, Японцы, Славяне, Французи, Немци, Таліяне, Мадяре итд. Мир Христов у Царству Христовим!

Пол Служби. Бреньчик дава знак. Шицки клекаю и побожно ще кланяю Ісусови Христови, котри зиходзі на олтар, да медзі нами пребува под видами хлеба и вина, да пребува медзі нами як наша жертва и храна наших душох.

Служба звершала. Присутни шпиваю конгресну гимну.

Читайце и розширюйце „Руски Новини“!

Юрий розширил граніци рускій держави на югу до рики Тиси, на западу до Висла поза Люблин, а на сиверу за рику Наров.

Зос Татарами старал ще краль Лев жиц у мире, да ще може лепше приправиц за коначне вишлебодзене. Але Татаре ипак єден раз кед ишли на Полякох по драже страшно погарали Галичину.

Краль Юрий I. син Лева владал по оцовей шмерци од 1301. до 1308. року. За його владаня не було велью войованя, народ руски жил у миру и задовольстве. Держава преквітала як мало кеди пред тим и по тим. Познейше руски літописци пишу за владане краля Юрия I., же то бул „златни вік“ галицко-руській держави. Сам краль Юрий представени як поважни и достойни старец з вельку браду, з кральовску коруну на глави и зос жезлом у правей руки.

Митрополия у Львове. Найважнейша подія за края Юрия є установене митрополії у Львове. По упадку Києва Митрополит київски Петро охабел Київ и преселел на сивер до варошу Владимира у московским краю. Руским кральом у Галичу не було право, да глава їх церкви пребива у цудзим краю и у цудзим московским народзе. Зато краль Юрий виробел у Цариграду, да за його руску державу постави окреми митрополит у Львове. Под галицкого митрополита спадли владичества у Галичу, Владимиру Луцку на Волиню, Перемишлю, у Туркове и у Холме.

Нашо железніци.

„Словенец“ приноши туту статистику од наших державных железніцох.

У держави єст пейц железнічні дирекції и вони мали железній драги тельо:

1939. року	1920. р.
Београд	2317 км.....1624 км.
Любліяна	1146 км.....1128 км.
Сараево	1466 км.....1022 км.
Суботица	2291 км.....1625 км.
Загреб	2211 км.....2672 км.
Шицкого	9434 км.....8073 км.

Виходзі з того, же по войни у Югославії збудовано 1360 км. новей железніци. Предвоена Сербія мала 1019 км. железніци. Так звани пречански краї мали 1920. року 6450 км. железній драги. Повекшане железній драги при суботицкай дирекції од 1628 км. 1920. року на 2291 того року настало не будованем новых пругох, бо на території тей дирекції збудовало ше найменей, по 1920. року до дирекції Суботрица були придзелены железніци у Срімє и Славонії до Блага.

Дацо о жимским шацу. Под віленске шаце треба жем добре порихтац. Барз важне да порихтана жем за шаце остане дакус на миру, да ще жем улегнє. Раж специальню люби отпочинуту жем. Житу зато шицко єдно до якей жеми пойдзе.

Прето тоти жеми котри ще помали улегую треба голем три тижні скорей зорац як цо ще раж пошее.

Жем дзе були кромплі кед були огарнути заправо би ще не мушела преорац. Лем там дзе жеми сухи и масни треба раз преорац.

Раж треба шац чим скорей. Жито лепше будзе у мелких жемох. Кед пред тим бул на жеми боб, грашок, леднік досц жем раз на мелко поорац. Але треба орац такой наке-

Так ще руски народ и у церковним полю одзелел од московского. Москальом то було барз не право.

Андрій I. и Лев II., двоме браца синове Юрия I. владали ведно од 1308. до 1323. року. Вони водзели борбу з Татарами, не сцели им плаціц порцию и здобули себе славу як непобидими бранителі християнскога швета. И вони тримали под свою власцу Карпати з єдней и другей страни, а єдна моцна странка мадярских боярох вибрала єдного од ніх за свого кандидата на мадярски престол проци Таліяна Карла Роберта. Зос шмерцу Андрія и Лева II. вимарла руска кральовска династія краля Данила и бояре по краюкі немирох вибрали за краля їх братняка Болеслава Юрия Тройденовича, сина шестри краля Юрия I. котри владал од 1323. до 1340. року. Вон владал у чежких часох, бо Польска ще подзвигла зос немирох и патрела завидлівим оком на богату руску державу. Мадярска тиж замоцнела под владаньем Карл Роберт а на сиверу Литва под своїм вождом Мендовгом тиж замоцнела, збрала шицки билоруски жеми а готовела ще исц далей до наших крайох. Краль Юрий II. добре водзел свою державу, помирел ще з Татарами, лем да ма шлебодну руку проци Полякох, за котрих знал, же ледво чекаю да даци од рускей держави отаргню.

Іншак краль Юрий II. любел странюх Неміцюх, Чехох, велью их мал на своїм дворе

ди ше плоди зос жеми позбераю. Так исто досц лем раз орац по конопах, кукурици, донану и цвікли (репи) Жиго шеєме уж под коноц септембра и през цали октобер, же би пред жиму подросло и влапело добри корень.

Кеди гной треба приорац. Хлівски гной нашо газдове не раз приорюю аж на яр. То жеми у тим року мало хаснує. А ище меней жеми хаснує кед гной бул швижи, не прегніти-престати, бо тот гной не мал часу розпаднуц ше, и так рошліна не могла вихасновац за себе його поживчи соки.

Гной треба да будзе приорани вшадзи єднак глібоко; преглібоко глібше як 30 см. приорани гной не приноши хасну, бо у такей глібини не можу жиць бактерій гноя. А баш тоти бактерій гноя розкладаю и прихідуют бо за поживу рошліни. Гной котри ше у глібокей жеми не може розпаднуць, спльшніе и труе жем.

Сламністи гной мало вредзи и не вельо хаснує, бо ше барзь длиго и чешко у жеми розпада и не приноши очековани плоди.

Конгрес Гітлеровцох у Нирнбергу.

Кажда рок трима Гітлер конгрес свой Национал-Соціялістичнай странки у німецким варошу Нирнбергу и трима го з вельку параду, да цо баржей Немцом викаже.

Тогорочни конгрес почал ше 5. септембра. Рахую, же пришло нанъю до пол мільйона народу. Чи шицки пришли од своїй дзеки то друга ствар. Да ше тот народ змесци направени вельки табор од самих воісковых шаторох и там маю места 350 000 особы. Ровночасно отворена велька вистава, котра ма представиц, як єдна Гітлерова Немецкая брані Европу од большевизму и од азіатской навали.

Вовторок прочитали Гітлерово „послані“ конгресу. Швет обчековал, же вон Гітлер пове одлучне слово о судетских Немцох то ест о Чехословакії, бо то найважнейша ствар и найчежша у швеце, але вон лем преглашал, же терашні конгрес то конгрес „Велькей Немецкой“, бо на нім присутствуя и ав-

давал им под управу свою вароши. Бояре руски сціли сами владац, а краль да их слуха — ша вони го вибрали! Але краль ше не дал, не мал до боярох довірія и зато окружел себе зос странцами. Незадовольни и увредзени бояре дагварели ше зос літовским Любартом, же його вежню себе за краля, а свогого краля Юрия дали отровиц у априлу 1340. року. У Львове превжали владу бояре на чоле зос Митром Дед'ком „начальніком рускай жеми“, а на Волиню завладал літовски княз Люба.

Так заш боярска пиха, стара їх себичносц и незлагода почкодзела рускай держави. Бо польски краль Казимир такой вдерел на Галичину як на свою наслідство, (покойни краль Юрий бул його родзина). Але Митро Дед'ко виступел проци Казимира з руским воіском и заволал ище и Татарох на помоц. Казимир ше злекол вдерел назад дому ище и пришагнул на евангелю, же нігда не будзе рушац руску державу.

Але Казимир польски княз свою пришагу фришко погажел и 1349. року при помоцы Мадярох наглім нападом завжал Галичину и присоединил до польской держави.

Така була кончина першой шлебоднай рускай держави. Гроб ей викопали сами своё людзе, бесни, завидліви и нерозумні бояре.

(Далей будзе).

стрийски Немци и же други Немци за граніцу су истей думи з німа у Райху. Похвалел же Гітлер, же у його Немецкай нет безроботних и же процівно, тераз главна біга влади найсц нових роботнікох.

Руски Керестур.

Нови парох. Апостолски Престол у Рыме іменовал декретом од 23. юла 1938. року число 412. за пароха керестурского дотерашнього завідателя о Михайлла Фірака. Понеже покойни парох благопочивши о. Михайлло Мудри бул високи церковни достойнік Монсіньор то по церковним праву за його наслідника на парохії поставя не сам владика, але сам Римски Престол. Таке є право у цалей Христовей католицкай церкви.

Інсталация нового пароха одбудзе ше на недзелю, пред Вельку Службу, а обави ю личны секретар владики о. Др. Яким Сегеди.

З нагоди того іменовання найвекши горватски католіцки дневнік „Грватска Страж“ приноши слідуюце о новим керестурским пароху:

„Зос шмерцу цароха и папского коморника Михайлла Мудрого остала празна найвекша парохия у крижеваким владичестве у Р. Керестуре. На туто парохию бул по канонох розписани конкурс, и Ап. Престолу було предложено да іменув пароха у Керестуре. Іменоване мушело буць предложене Риму, зато, же покойни Msgr. Мудри бул папински пре-лат. Тих дньох крижеваки владика достал одлуку Ап. Престола, же ше на место пароха у Керестуре поставля терашні тамошні управлятель Михайлло Фірак.

Нови парох свою младосц препровадзел коло Славонскаго Броду. Штредні школы звершел у Загребу, а богословию у Загребу, Любляни и Сараеву. Як млади паноцец буд першее поставені до Радатовичох, а познейше

В. Юрченко.

Зос соловецкого пекла на шлебоду. (28)

(предложене)

Нашка газдиня особено добрей дзеки, бо ше ёй пощесцело очерац за кантичку млека фалат мідла од єдного червеноармійца.

— Знаце не же ше радуєм... гоч то небогзна цо. Ша на вашаре треба дац за таке метер жита.

— Ви вец у кооперативи купуйце, там туніш.

— Нет ту мідла у кооперативи, а кед правду повем, та нет ані кооперативи. Ишю на яр пописали и заварли

Нескоро в ноци пришол и газда. Не познал ме дораз. Несцел ані вериц шицко цо сом му гуторел. Аж кед сом му розповед мою долю остатніх двух роках, уверел ми и препознал у мене свогого земляка, котрого не видзел уж 12 роки.

— Щешліви ти Юрченку — завідзел мі — сцекаш зос червоного блаженства. У швеце бідовац не будзеш, лем кед отадз видзеш. А ми? Нашим муком нест конца. Пятьце тераз сом зос засиданя колективу.

На яр нас ище зогнали шицких и наказали, же колектив муши буць, кожди муши жем и приходи дац до єдного ўединеного газдовства. То будзе так, же жем будзе єдна

по других местах од 1924-27 року бул у Керестуре капелай. Скорей як пришол до Керестура за управителя парохії бул парох у Пишкоревцох. Там почал и видавац „Руски Новини“ котры престали виходзіц у Новім Саду. Крем того вон почал видавац и тижнёвік за Руснацох у Босні под меном „Рідне Слово“. Бул редактор по два роки и Руского Календара и весякі роки календара Рідного Слова. У Керестуре як управитель парохії организовал друкарню, дзе друкую спомніти виданя, а крем того и книжкі Просвіти.

Михайлло Фірак бул віше медзі культурніма роботніками католицкого руху, и зато ше радуєме же по своїх заслугах дошол до найвекшай и найлепшай парохії у крижеваким владичестве у Р. Керестуре.

Владиков тайник Др. Яким Сегеди одходзі до Керестура, да новому парохові прида декрет Ап. Престола и да будзе на інсталациі (превжанс парохії) котра є одбудзе слідуючай недзелі“.

Руски Новини тиж винчую и жадаю своіому вельорочному редакторові вельо успіху у чежкай роботи цо го чека.

„Дзень Просвіти“ одбул ше у нас в недзелю як було явене скорей. Мушиме признац же дзень бул крашні приріхтани, забава сама була добра и добре виведзена. Наши школе себе дали вельо труда да ю добре науча и прикажу чежкі живот совіснаго учителя. Фалат котри давали ноши меню „Учитель“ од Івана Франка.

Шицки школьніе одбавели свой ролі, але окреме особено добре свой ролі одбавели: Янко Ерделі як Загонисти; Янко Віславски як жид, Йовген Джуня як учитель и Колесар Владимир як біров. Шицким треба признац вельки уложени труд и похваліц их. Дай Боже да ше нашо Керестурски школьніе и на рок так добре тримаю и свой започате діло наставя.

Сама забава була вечар. По поладню школьніе за членох Пробвити тримали єдну малу Академію о Івану Котляревскому, а преподаване засладзели зос декламаціями и хумором. Зос своей страни вельо зробели

державна а на ней людзе буду робиц як роботніци. Кед познейше пришол наказ, же колектив не примусові, але добровольні — хто сце. Людзе єдногласно ше висловіли же су проців колективу и ми думали же ствар ліквидавана. Аж тераз по жатви, кед у нашим краю того року добре зродзело, людзе дошли до хлеба, почали рекверирац: єдно за порез, друге за фонд колективу, за фонд цемніцох, фонд тот, та гевтот и так по очисцавали гамбари, же людзом не лем хлеб поодношели, але и шаце. Хтогод дацо пригварел, лебо є у цемніці лебо на Соловкох. И так присиловали людзох, же ше не процівіли колективу.

Рано сом скочел на ноги швижи віпочинути, одпітал ше и приціснул педали. Ленцел сом як на моторовей віше бліжай гу своіому цілю. Преходзел сом коло поладня тоги поля, на котрих сом 1919 року войовал — Шарывка, Сутківцы, дзе остал ранети мой пайташ Величківский; Глушківця, дзе була страшна бітка цали дзень, а на боку ни Соладківцы, дзе большевики 8 дорошенковіцах замордовали на тот способ, же им на першох глібоко урезали тризуб.

(Далей будзе)

Посилайце предплату!

Едно треба зауважиц, а то же старши людзе готово ніяк не були заступени на тим дню Просвити, лем готово сама младеж. Кед треба младих похваліц же пришли, не мож тово исте и за старих зробиц же не пришли.

Материялни успех бул барз добри.

Нет роботнікох у конопарньох. Пре диждьовну хвилю позаставали людзе с польку роботу, шицки людзе у полю. Пре диждь барз велько конопи ище не вимочени, а и то ти, то вимочени не мож висушиц. Гу тому приходзи уж и ламачка. Зато не мож назберац людзох у валале, котри би уж мали кеди робиц у конопарньох. Зато приходза до нас геверни траче аж зос Славоній.

Тидзень Червеного крижа.

Сходно закону односно правилом Дружтву Червеного крижа тидзень Червеного крижа того року будзе ше отримовац у кождым варошу и валале нашей держави — од 18. до 24. септембра. У тим часу, у кождым варошу и валале месни Одборы Дружтва Червеного крижа буду приредзовац святочны сходзки, академій зос пригодніма вікладамі о велькай важносці Дружтва Червеного крижа и будзе ше зберац добровольни прилоги на хасен Дружтва Червеного крижа.

Претаргнути дагваряня медзі ческу владу и судетскими Немцами во стреду прето, бо у Моравской Острави при немецкай юдней демонстрації ческа поліция побила немецких народных посланікох. На знак протесту Немци претаргли дагваряня.

Румуньска не пущи Большевікох през свою територію до Ческей на помоц Чехом за случай воини зос Немецку. Так ше службено явяя тераз з Букурешту процівно од вистох, котри ше у остатнім часу ширели, як да ше Румунска уж з большевіками у тей ствари поєднала.

Жидох до Абесинії дума виселіц Італія. Дала би им там жемі та най ору и копу як и други швей. Але чи вони зосцу пойсц? Жидовски народ ё народ тарговіцах и банкарах; а земледілство му ше нелюби.

У Палестині борбу терористи и на далей водза проци жидох. Даёдни арабски предняци посцекали зос Палестини да их не влапя и буду отамац водзиц и далей борбу.

У Еспаниі борба заш почина. Националисти у юдней борби заробели веќіне число большевікох и муніципію.

Француски новини явяю, же одвичательны кругі гарантую ческей ёже Франція віпольні своёю обовязкіи цо их мату ней и явяю же уж івойска приправена за кожди случай.

Мусоліни виявел пред мадярскими роботнікох же вои бул, а и надалей остава приятель Мадярской.

У Китаю тиж борбы тирваю, але з не ёднакім щесцом. Янаци напредую покус, але маю превелько страти. По тих вистох до Шангаю привожа до 2—3 езри ранетых на дзень.

„Руски Новини“ излазе сваке суботе.

СУБОТИЦА. Тарговина з коњами. Прешлого мешаца вивезло ше зос Суботици до Немецкай 500 коні. Коні купую и Чехи. Тераз пришли и Греки. Вони би сцели купиц дас 1200. коні. И турска ше тарговци там находзя. За турску треба на тот завод 1000-1500 коні.

Цена коньом 5000-6000. Д. Було преданы и за 10.000 Д. фалат.

УКРАДЛИ 150.000 Д. испознати лопове тарговцу Слиєпчевичу зос Глини. Вон пutoval на железніци зос Загребу и мал у кишені долларски чеки готови пенеж. Вноци коло Броду заспал, а лопове виняли з кишені пенеж чеки ище и його документы и у Верполю вишли. Вони видзели ище у Загребу у банки юдней, дзе Слиєпчевич менял долари и видзели же тарговец ма пенежи.

З НАГОДИ родзеного дня Й. В. Краля у Београду були вельки торжества. На Баницох бул вельки препатрунок нашого войска пред Й. В. князом Павлом, у присутству цалей влади и дипломатах цудзих державох. Родзени дзень Й. В. Краля преславлені торжествено и по наших валалох. Дознаваме же у Коцуре батогаше сцели вихасновац тога торжество да заш зробя там дакус раздору и звади.

Од 1. СЕПТЕМБРА за време сайма запровадзены электричны гайзібани медзі Београдом и Загребом. Вон туту драгу преходзи за 4 годзини и 15 минуты, а обычно брзи гайзібани треба за істу драгу 9 годзини.

У БЕОГРАДУ 7. септембра почала робиц державна ковница метални пенеж. До тэрэз тог наш пенеж виробівали у цудзих державох. Буду ше виробівац пенежы од 50 и 20 дин.

В ше лі ї я чи на

Злодіох у Амерыкі есть барз велько. Вони наробы Америки чкоди двараз телько келько ма держава своіх видаткох. Кажды 22 сеунди трафи ше дасден злочин. Чкода од тога виноши коло 15 міліярди долари. Злодіох есть коло 5 міліярони. Кажды 37 чловек у Амерыкі у своім живоце зроби даяки вельки злочин. На дзень есть у Амерыкі 37 убийства, 135 векши одніманя, 776 провали. Кажды дзень украднью там коло 523 авта. Од гангстерах у 1937. року найвецей настрадали жени: их число у тим року было 5 243.

Чом жими віше цеплейши? По твердзеню професора Адолфа Готса на универсітэту у Ослу, од 1918. року жимска температура жемі ше подвишела и стално рошне, так же на сіверней половікі вісша за 7 ступні температура як на южней половікі. По його думаню до тога приходзи пре пременки які настали у атмосферы коло слушка.

Як тераз у Аустрыї? Як и скорей так и тераз людзе кладу до фундаментах церквох и других вельких будовох писанія о приликах свойого часу. Так у валале Дорфгастану положели исто таке писмо, але го поліция виняла и немецкі новини приноша цо там було написане: Паноцове у чеккіх обставінох. Веліх националисти позаверали та и тераз ше-

дза. Велі поважни людзе цо робели под час Шушніга посланы до лагору у Даашу, дзе их барз муча. Иншакі новини немож достац лем нацистох, а вони полни цыганства. Ніч не дознаваме так як ше става. Штампа и радио у службі держави. Ніч не можеме верыц. Лем дацо чуєме од странскік радио-станицох. Було бы велько цо писац и приповедац, але нет кеди, ані места. А хто зна чи и тога писмо остане на миру у турні. — Насправди, же не остало на міре. И „Дас шварце корпс“ гітлеровска Новина признава, же тутор тей церкви пошол и сам до Даашу, дзе так страшно муча, да ше на месце о тим прешвечи.

Спорт

В недзелю 4. септембра у Керестуре С. К. „Русин“ бавел приятельске змагане зос С. К. „Србобраном“, котри страцел зос 2:1. За „Русин“ дал гол Мудри. Госци барз грубо бавели, та зато и побиду однесли. Од „Русина“ барз бул добры Дюрка на голу, хтоў цигури голи бранял.

На недзелю ідзе „Русин“ до Сербобрану — у поставі су Дюрка, Берон, Печи, Бучко, Чапко I, Чапко II, Мікловіш, Гуздер, Др. Роман, Мудри, Колбас. Резерва: Льовчош, Гербут и Сонка. Спомніти бавяче наў ше явяя на суботу вечар на место преблеканя.

АДВОКАТСКУ КАНЦЕЛАРИЮ
у Дервенты (Босна)

отворел бўвиши венційочки судия

Ілько Крайцар

и прима застუпнік у шицких спрахох при судох и при других власцох

У ЦАЛЕЙ ДЕРЖАВИ.

Цена зарну.

Жито, нове	—	—	—	—	—	147-158
Кукурица	—	—	—	—	—	115-120
Овес	—	—	—	—	—	132-138
Ярец	—	—	—	—	—	147-150
Мука 0.	—	—	—	—	—	315-325
Мука 2.	—	—	—	—	—	300-310
Отруби	—	—	—	—	—	110-112

Вредносц цудзих пенежох.

Долар	—	—	—	—	—	45-48	—	Дин.
Немецка марка	—	—	—	—	—	17	—	Дин.
Австр. шилинг	—	—	—	—	—	10	—	Дин.
Тал. лира	—	—	—	—	—	2.30	—	Дин.
Франц. франк	—	—	—	—	—	1.40	—	Дин.
Чехосл. коруна	—	—	—	—	—	1.58	—	Дин.
Швайцарски франк	—	—	—	—	—	10	—	Дин.
Мадярска пеніга	—	—	—	—	—	9.50	—	Дин.

ГАЛО

Кому цо треба

шмати, жени якіну, скоряні уяш, лебо дзецові шматки готовы, лебо може наручніц, есть вшельяки штофы за шмати, за уяши и блини за якіні стално на лагеру. Мож достац по най-

туншай цени лем у
ДЮРИ ПУЛЬКАШОВОГО, шнайдера
Руски Керестур, Петра Копчая ул. 38.

ДО ДУТЯНУ Гудак Йовгена сдигло вшельякі порцоловей роби, святы образы, жвератка у вшельякі величиши, вшельяки красны дарунки можеце достац по найтуншай цени лем у Гудак Йовгена. Придзце и уверце ше-